

Մէկ քանի հիւանդութեանց մէջ ոսկերք յանկարծակի կրի փոսփաթին կը թշնամանան, և ալ անոր վրայօք ոչ լսել կ'ուզեն և ոչ ալ անկէ նոր մաս մը կ'առնուն, և որով հինը քիչ քիչ կ'աներևութանայ, այն շարունակական կործանմանը պատճառաւ՝ որուն վրայ անցեալ օրը քեզի խօսեցայ, ոսկորները հետզհետէ կը տկարանան և ալ մարմինը վերջը՝ նեւ չեն կրնար: Եւ այս երկրորդ բացատրութիւն:

Վերջապէս երբ ծերութիւնը կը հասնի, ոսկորները անանկ կրի փոսփաթով լեցուած կ'ըլլան, որ ալ տեղ չեն ունենար արեան մէջի բովանդակածը դնելու: Ինչ կ'ընէ այն ատեն անիկայ: Ուրիշ տեղ կ'երթայ բազդ փնտռելու, և կը գտնուին անանկ ցաւակիցներ՝ որ իրենց բնական խորշումը մոռնալով, զայն հիւրընկալելու կը հաւանին, 'ի մեծ միաս խեղճ ծերունւոյն, որուն՝ այն անխոհեմները որ մոլորուելու հակամիտեցան՝ ալ առջինին պէս ծառայել չեն կրնար, սակայն անոր խորհուրդ հարցը՝ նող չկայ: Գլխաւորապէս շնչերակներն են, և երբեմն ալ զնդերները որ այդ մեծ ազատութիւնը կ'առնուն. և շատ անգամ ասոնք ծերոց վրայ ոսկրացած կը գտնուին, այսինքն թէ իրենց ընդունած կրի փոսփաթին պատճառաւ կատարեալ ոսկր փոխուած կ'ըլլան: Երրորդ բացատրութիւն, և միւսները քեզի կը շնորհամ:

Ինչ կրնանք հետեցընել ատկէց, սիրելի օրիորդ: Երկու բան: Առջինը որ ատկէց ամենևին բան մը չենք հասկընար. այս բանս զքեզ հարթհաւասար կը դնէ աշխարհիս ամենամեծ գիտնոց հետ: Երկրորդը որ մեր մարմինը յարատե հրաշք մըն է, հրաշք մը որ կը խմէ, կ'ուտէ, կը պտըտի, և զոր արհամարհելու չենք ասոր համար: Աստուած կը բնակի անոր մէջ. այս կրկնելու էի ամեն գծին մէջ եթէ ուզենայի այն ամեն բանի խորը մտնալ որ քեզի պիտի պատմեմ: Մագիդ ամեն ծայրն որ կը բուսնի՝ անըմբռնելի հրաշք մըն է, զոր հասկընալ չենք կրնար, ինչուան որ մեզի

թիկունք չառնունք այն յաւիտենական օրէնքները՝ որոնց միջոցաւ եղած ենք անանկ՝ ինչպէս ենք, և որոնց արդար է որ մեր հոգին հնազանդի, որովհետեւ րոպէ մը ապրիլ չէինք կրնար, եթէ անոնք մեր մարմնոյն մէջ հնազանդութիւն պահանջելու դադրէին:

Քիչ մը ատոր վրայ մտածէ, սիրելի համբակս: Որչափ ալ պզտիկ ըլլաս, կրնաս ըմբռնել ատկէ թէ քեզնէ վեր բան մը կայ՝ զոր յարգելու ես: Աստուած՝ առ որ մայրդ ամեն իրիկուն քեզի ձեռնամած աղօթել կու տայ, քեզմէ այնչափ հեռու չէ՝ որչափ կրնաս կարծել: Զէ մտացածին էակ մը՝ այն անծանօթ միջոցին ծայրը աքսորուած՝ որ մարդիկ երկինք անուաներ են, անոր անուն մը տալ ուզելով: Եթէ անոր ամենակարող ձեռքը այս կերպով քու մարմնոյդ ամեն մանր անկիւնը կը հասնի, նմանապէս անոր ձայնը սրտիդ կը խօսի, և անոր ըսածին լսելու ես:

Կը շարունակուի:

Ապառնէն լքեալ կանանց և օրիորդաց 'ի Պէրլին:

Անցեալ տարւոյն յունուարի մէջ բարեգործական հիմնարկութիւն մը հաստատուեցաւ 'ի Պէրլին Ապառնէն լքեալ կանանց և օրիորդաց կոչուած: Այս հիմնարկութիւնը անով մեծապէս օգտակար է, և ուրիշ քաղաքներու մէջ ալ հետևող ունենալու արժանաւոր, որովհետեւ կը բարերարէ՝ առանց ամաչեցնելու, կ'օթեանէ զքեզ աղքատը առանց բանտելու, և սիրով ու քաղցրութեամբ վշտացելոյն սիրտը մխիթարութիւն կը տալաւորէ:

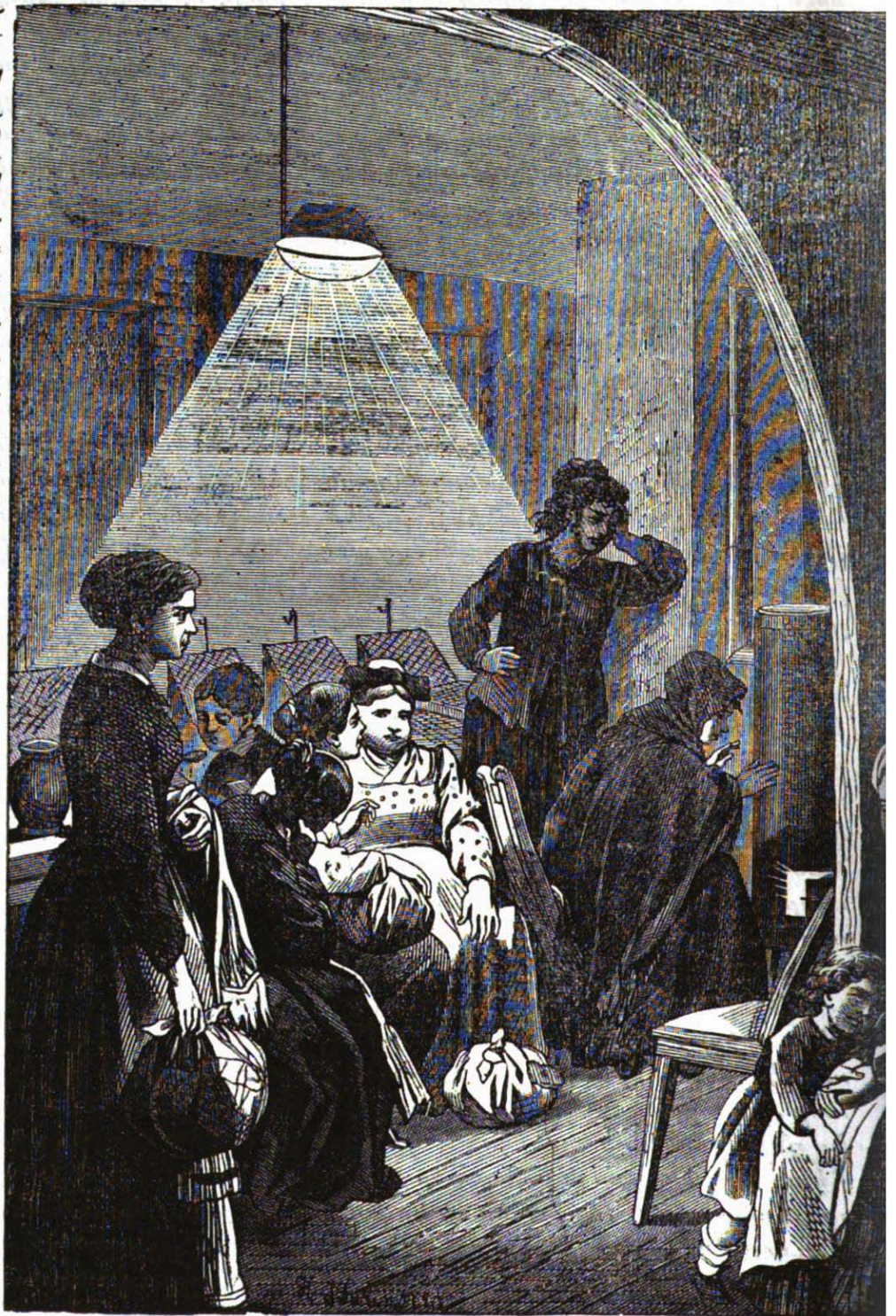
Այս ապառնութեան օթեանը այլ և այլ քաղաքացւոց կամաւոր օժանդակութեամբն հաստատուեցաւ, որոնց վախճանն ու նպատակն էր ապաւէն և օթեան պատրաստել այն կանանց և աղջկանց՝ որոնք անյարկ և լքեալ դիւ-

բաւ կրնան անալ կարօտութեան չա-
րաչար ու ֆնասաբեր թելադրութեանց:

Հիմկուհիմա, որովհետեւ զեռ նոր
է այս հիմնարկու-
թիւնը, վաթսու-
նի չափ որոշուած
է պատասպարելոց
թիւը՝ որք նոյնա-
թիւ սենեկաց մէջ
կը բնակին: Ամեն
օր կրնան նոր հիւ-
րեր ընդունուիլ:
Նոր մտնող կիներ
կամաղծիկըմէկէն
իմէկ իր ցնցոտի-
քը փոխելով, եղա-
նակին յարմարմա-
քուրունորզգեստ
ներ կ'ընդունի: Ա-
մեն առաւօտ պա-
տրասպարեալք լո-
գարանը կ'երթան
լուացուելու ու մա-
քրուելու. ետքը ի-
րենց նախաճաշիկ
կը տրուի սուրճ և
սպիտակ հաց. ան-
կէ վերջը ուղղոյն
կրնայ հրամանաւ
սահմանեալ ժա-
մանակի մը համար
դուրս ելլել: Ամիսը
հինգ անգամ ալ
կարող են զրաէն
այցելութիւն ըն-
դունելու:

Տունը կեցած
ժամանակնին՝ օգ-
տակար աշխատու-
թիւններով կ'ան-
ցունեն: Իրենց զըլ-
խաւոր պարապ-
մունքն է կանանց
պատշաճ ձեռա-
գործներ, և աշխա-
տանքներ. և այնպէս ամեն մէկուն ի-
րեն յարմար արուեստ կամ ճարտա-
րութիւն մը կը սորվեցուի, և մի և նոյն

ժամանակ նաեւ պատշաճ կրթութիւն
մ'ու դաստիարակութեան մը սկզբուն-
քը իրենց կը մատակարարուի:

ԱՊԱՒԷՆ ԼՔԵԱԼ ԿԱՆԱՅ

Այնչափ շատ է այս ապաւինին օ-
գուտները՝ որ հիմակուրէն շատերը
ետեւեւ եղած են չէ թէ միայն պատասպա-

րելոց թիւը շատցնելու, հապա նաև
նման հիմնարկութիւն մըն ալ հաստա-
տելու արանց և աղայոց համար:

ւական է լսողաց սիրտը ապշութեամբ
վառելու. փափափելի է արդեօք որ ա-
մեն ազգի մէջ ասանկ բարերար մտա-
ծութեան մը հետեւ
ւողք գտնուէին:
Այնպիսի անձինք
յիշաւի բարերար
են մարդկութեան
և արժանի ողջոյն
Յիս երախտեաց:

Դիւրիւն դեղ մը:

Բժիշկները կ'ը-
սեն որ ստամոք-
սի հիւանդութեց
շատդէպքերուն մէջ
ապուրի դգալ մը
աղ ապահով դեղ
մըն է: Մէկն որ փո-
րու սաստիկ ցաւ
կրէ՝ դգալ մը աղ
ջրոյ մէջ լուծած՝
առանց ժամանակ
անցնել թողլու մէ-
կէն որ խմէ ու յե-
տոյ քնանայ՝ ամե-
նազօրաւորուշուտ
ազդող դեղ մըն է:
Կաթուածի դէպ-
քերու մէջ ալ թէ
որ հիւանդը կրնայ
կլել, մէկէն աղի
ջուր տալու է իրեն
որ խմէ. իսկ թէ
կլել կարող չը-
լայ, պէտք է սպա-
սել մինչև որ գլու-
խը պաղ ջրով թըր-
ջելով զգաստանայ
ու վրայ գայ: Թո-
քոց սաստիկ ա-
րեան հոսման դի-
պաց մէջ ալ, եր-
կու դգալ աղ շատ

ՌԵԴԱԿՏՈՐ Ի ՊԵՐԼԻՆ

Այնպիսի օգտաւէտ հիմնարկութիւն
ճշմարիտ բարերարութեան մը ազդիւր
են, և անոնց ծանօթութիւնը միայն բա-

անգամ կարող եղեր է արեան հոսու-
մը զսպելու: